

העם ראש השנה

הילדים בעלי הרונסקות
סיכנו את חייהם של
החיילים החמושים מכף
רגל עד קודקוד. אש. מוות.

אם מאורעות ראש-השנה מלמדים על
השנה הבאה כולה, הרי תש"ן תהיה שנת
האינתיפאדה.
כמשך חג ראש-השנה נהרגו בשטחים הכ-
בושים שישה פלסטינים. 51 נפצעו בעימותים
עם הצבא. שלוש תלמידות נפגעו משאיפת
גז. שני פלסטינים הוצאו להורג על-ידי בני-
עמם כחשודים במסירת יריעות לשב"כ.
במחנה-פליטים תפסו חיילי צה"ל שלושה
צעירים כחשודים בוריקת אבנים. קבוצה של
מקומיים התקלה סביב החיילים וניסתה לפ-
גוע בהם באמצעות רוגטקות. לרבני המקר
רות הצבאיים, פתחו החיילים כאש כשחשו
סכנה לחייהם.

רוגטקות. סכנה לחיים. אש. מוות.
בשכם: נער בן 15, פצוע. במחנה בלאטה,
נער בן 12, פצוע. וכן הלאה, וכן הלאה.
קריינייהטלוויזיה, שהודיעו על הרג, לא
חדלו לחייך. הם איבדו זמזום כל יחס לידיעות
מסוג זה. כך, נדמה, המרינה כולה.
שרים בעל-יד רוגטקות. בשעה שהיל-
דים בעל-יד רוגטקות נהרגו, והנערות שאפו
גז, היתה לחברי ממשלת-ישראל בעייה: איד

„ראייה כוללת“. ברור כי האלוף ידע
שהוא עושה מעשה מחפיר. לכן לא ניסה כלל
לנמק או להסביר אותו.
במקום הנמקה כא גיבוב של מליצות צב-
איות ריקות-מתוכן: „אני משתמש בסמכות
שנת לי המחוקק, ויש הפרדה ברורה בין הר-
ג השיפוטי לדרג הפיקודי. כמפקד, אני חייב
בראייה כוללת והחלטה לגופו של עניין.“
איזו ראייה כוללת? איזה גופו של עניין?
איזה אינטרס צה"לי עליון מצווה לשלוח
לחופשי שלושה אנשים, שמעשיהם עוררו
פלצות אף בלב שופטיהם? הרי הראייה הכול-
לת והאחריות הפיקודית חייבו בלי כל ספק
את ההיפך: קביעה חד-משמעית שצה"ל מקיא
מתוכו אנשים כאלה.

האלוף לא טען כלל שהם הביעו חרטה על
מעשיהם. להיפך, לפחות אחד מן השלושה,
רון הקהל, כרסונים מרחובות, התפאר פומ-
בית, אחרי פסקהריו, בכיצוע מעשיזיוועה
אחרים.

בלתי-חוקי. ההחלטה התקבלה לאור
שיקולים פיקודיים ומנקודת-ראות כוללת,
טען הרוב. כל הארץ ידעה מה היו „השיקר“
לים הפיקודיים.

הקאריירה של כל קצין בצה"ל תלויה ב-
שרי-הביטחון, יצחק רבין. רבין לא הסתיר כלל
שהוא רוצה בשחרור החיילים, ובעיסקה
שתימנע מהם להגיש עירעור. כי עירעור כזה
היה עלול להוביל לבירור השאלה: מי נתן את
הפקודה הבלתי-חוקית בעליל, שבשמה ביצ-
עו החיילים את ההתעללות הנוראה?

התשובה ידועה: את ההוראה להכות כרי
לשבור עצמות נתן שרי-הביטחון עצמו, באוניה
העולם כולו, כאשר עמד חסרי-אונים מול רא-
שית האינתיפאדה. הקצינים הבכירים והוות-
רים תירגמו את ההוראה ללשון צה"לית:
להוציא אנשים מן הבתים בלי הבחנה, לגרור
אותם לחורשה או למיגרש ריק, ולשבור להם
באופן שיטתי ובכוח קר את העצמות. ההוראה

היתה שלא לפגוע בראש ובאיברים חיוניים,
אך כאשר ניתן לחיילים להשתולל, קשה לש-
מור על הוראה זו. מה גם שאחוז הסאדיסטים
בצה"ל אינו נופל ממיספרם בכל אוכלוסיה
אחרת.

יצחק רבין רצה כי יושם סוף לפרישה זו,
לפני שתוביל אליו. אלוף הרוצה בקידום יודע
שכדאי לרצות את השר שלו. וילנאי הוכיח
שהוא קורץ מן החומר המתאים לצבא-כיבוש.
קלגסיים. ישראלי אחד הניב בו במקום.

אדם קלר קנה לעצמו שם מסוים כאשר
כיסה, במשך שנים, לילות של שרות במילואים,
117 טנקים ורכיבים אחרים של צה"ל בסיס-
מות נגד הכיבוש. על כך נשפט ונכלא.
השבוץ הודיע קלר שלא יסתפק עוד בסי-

רוב לשרת בשטחים הכבושים, אלא שהוא
מסרב מעתה לשרת במילואים בכלל. „חיילים
הפורצים לבית והמתעללים התעללות סאי-
דיסטית כאב לעיני ילדיו הם קלגסים. צבא
המעניק חנינה לקלגסים הופך צבא-קלגסיים.
כצבא כזה אינו יכול ואינו רוצה לשרת.“

גיבעתי, שהפכו סמל.
על שלושה אלה, ועל חברים שכבר שוחרר
קודם לכן, אמרו שלושת הקצינים שיסבו ב-
דינם: „שמענו כאן תיאורים מזועזעים, שהע-
בירו בנו חלחלה, על עוצמת האכזריות וה-
שיפלות מצידם של חיילים, שקרוב לוודאי
איבדו כל צלם אנושי.“

אחרי רברים נוראים אלה, שלחו אותם ה-
שופטים לתקופות-מאסר מגוחכות. את התקר-
פות האלה קישרו אליו האלוף הרחמן, אחרי
שהפרקליטות הצבאית החליטה להגיש עיר-
עור על קולת-העונש.
בכך הכתים וילנאי את עצמו, את צה"ל
ואת המרינה כולה.

ביוזמת-השלום של שמיר) ויהושע מצא, כמי
שיצטרפו למעגל תומכי-החישובים.
לגבי שרי מחנה שמיר-ארנס הפתיע שרון
את פעיליו: „אולמרט — מעניין אותו רק
אולמרט, והוא רואג לשמור איתי על קשר
ולערכך אותי כמה שקורה סם (במחנה שמיר-
ארנס).“

ארנס זה ארנס, אתם מכירים, אמר שרון
ולא פירט. לעומת זאת רמז שרון שהוא בונה
על חבירה עתידית של השר רוני מילוא.
מילוא, לפי שרון, מתוסכל מקירובם של
השרים דן מרדור ואהוד אולמרט על-ידי
ראש-הממשלה שמיר לעניין המדיני, ומטי-
פוח סגן-השר בנימין (בביב) נתניהו על-ידי
השר ארנס, ומנהל מגעים עימו.

„דן מרדור, לפי ריעותיו, איננו חלק מה-
תנועה“, טען שרון. „ומשה קצב בונה לעצמו
מחנה עצמאי, מפני שחוסמים אותו במחנה
שמיר-ארנס.“

גילוי נוסף: שרון סיפר לפעיליו שממיר
שלח אליו שליח, בבקשה שלא יתמודד איתו
ואף יתמודד בו, במיקרה של הקרמת הבחירות.
שרון טען כי נתן לשליח תשובה שלילית, וכי
הוא נחוש ברעתו להתמודד.

מעבר לטענה שהשר אולמרט מדליף ל-
שרון את המתרחש בחצר שמיר-ארנס, מוד-
קרות שתי עובדות פוליטיות חשובות מפגיי-
שת שרון עם פעיליו:

● הוא נחוש ברעתו להתמודד על רא-
שות-הממשלה, ולא לסלול את הדרך לפני
דויד לוי או כל מועמד אחר לתפקיד. הוא
סומך על התמודדות במתכונת של שני שרי-
כים, וזה, כנראה, גם הבסיס להבנה בין שרי-
החישובים. הוא בונה על-כך שהמיקום של
המתמודדים יקבע את כבידות תפקידיהם
בממשלה הבאה. כך שגם אם שמיר ייבחר
מחדש כראש-הממשלה, ל.. יוכל להרכיב
ממשלה כרצונו, אלא ייאלץ לקבל את שרון
כשרי-ביטחון.

● שמיר, לאחר שניסה, ללא הצלחה, ל-
שלוף את דויד לוי ממחנה-החישובים, מנסה
לפלגם, וינסה לפתוח גם את שתי הצלעות
האחרות של משולש-החישובים, שרון ומר
דעי.
גידעון סער (פרצינסקי) ■

לקיים את הממשלה המונעת אף צעד זעיר
אחד קדימה לקראת התחלה של התחלה של
תהליך-שלום, תוך העמדת-פינים שדוהרים
לקראת השלום.

כל אחד מן השרים פעל כגלוי, כמעט בלי
הסוואה, לקידום האינטרסים האישיים שלו.
כל אחד עשה לעצמו חשבון: מעוניין בנפילת
הממשלה או לא? זה יקדם את הקאריירה שלי
או לא?

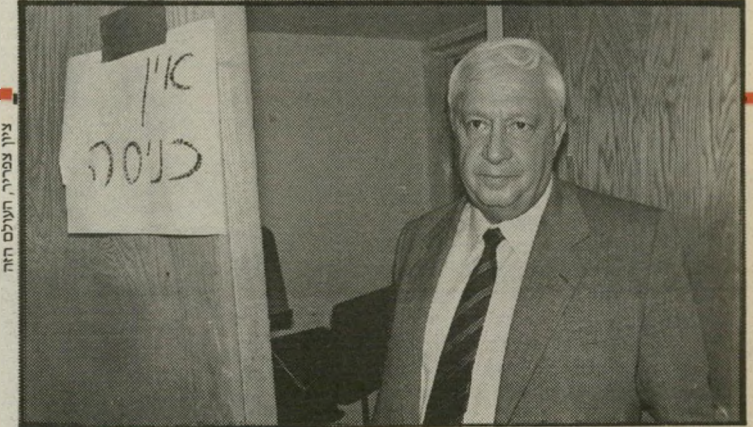
לכמה שרים היה כדאי להפיל את הממש-
לה. לרובם לא. אבל את הממשלה אפשר
לקיים רק במחיר של קיפאון מחלט, בשעה
שנהרגים הילדים בעל-יד רוגטקות, המסכנים
את חייהם של חיילים המצויידים בתת-מיך
לעים, רובים, כאלות, בגאז מדמיע, ובציוד
אחר.

רק לגבי שר אחד קיים ספק: יצחק רבין.
השבוץ הוא יכול לזכות בעולמו או להפסיד
אותו. מעטים האמינו שיזכה בו.

צה"ל
חנינה לשיפלות

אם זוהי. הראייה הכוללת
של האלוף. הוא לא צריך
להיות שם

המעשה האחרון של צה"ל בשנת תשמ"ט
לא בישר טובות לשנה הבאה.
אלוף פיקוד-הדרום, מתן וילנאי, בנו של
אישידיעת-הארץ ואיש ארץ-ישראל-השל-
מה, המתיק את עונשם של שלושת חיילי

במחנה-לוי, וששרון לא טרח להכחישו, של-
פיהו יתמוך שרון ברדי לוי לתפקיד ראש-
הממשלה, ויזכה בתמורה בתפקיד שרי-הבי-
טחון.

שרון אמר לפעיליו שהוא מעוניין בנת-
מודדות במתכונת מאוד מסוימת, שהיא
כנראה הבסיס להבנה בין שרי-החישובים:
● מי שיוזכה במיספר הקולות הרב ביותר
במרכז יהיה מועמד המיפלגה לראשות
הממשלה. השני יבחר בתיק הרצוי לו. השלי-
שי אחריו בתיק הרצוי לו, וכן הלאה.

התמודדות במתכונת כזאת תאפשר לשרון
לזכות בכל מיקרה באחד התיקים הבכירים
(ביטחון, אוצר או חוץ), ולא תאפשר למנצח
להשאירו במישר לא-חשוב.

● התמודדות תהיה בשני סיבובים. דויד
לוי יתמודד, הוא עצמו יתמודד, אולי גם
יצחק מודעי יתמודד. האחר מבין השלושה
שיוזכה בקולות הרבים ביותר יעלה לסיבוב
השני, מול יצחק שמיר או משה ארנס, ויזכה
בתמיכת שני האחרים. אם שרון יבחר
השלושה בנת אחת, ולא בנוהל של
סיבובים, כמעט ואין ספק שמחנה שמיר-
ארנס, הגדול בתנועה, יזכה בניצחון.

בניגוד לרושם השורר בליכוד, כאילו
התחזק מחנה שמיר-ארנס, שירטט שרון
לעיני פעיליו תמונה שונה בתכלית, הכוללת
מיספר גילויים מעניינים: שרון בונה על
התרחבות מחנה-החישובים בליכוד, ובאוני
פעיליו ציין את שמותיהם של חברי-הכנסת
ראובן ריבלין (ממנה-לוי), אדעי היום תומר

מה
ששרון
אמר
לחבר'ה

ב כל יום חמישי, לפני פגישת שרי החי-
שוקים וח"כיהם, נפגש השר אריאל שרון
עם פורום מצומצם של פעילים מרכזיים במח-
נהו.

ביום החמישי האחרון הגיעו לפגישה הזאת
פחות פעילים מאשר בדרך-כלל. מכיוון שה-
פורום היום מצומצם, אפשר לרבר ביותר
חופשיות, אמר שרון.

„סוף-סוף הוא ריבר איתנו פתוח על הכל“,
אמר אחד הפעילים. שרון אינו יודע כמי שמ-
שוחח בררך כלל עם פעיליו על תוכניותיו
והערכות-המצב שלו. הפעם חרג ממינהגו.
הוא הבטיח לפורום, המורכב מרכזים איזוריים
של מחנהו, שהפעם לא נותר!
שרון מתכוון להתמודד לקראת הבחירות
הבאות על תפקיד מועמד הליכוד לראשות-
הממשלה, בניגוד להערכות שרווחו בעיקר